

der en række krav til udarbejdelsen af årsrapporter, som medlemsstaterne er forpligtet til at gennemføre i national lovgivning. Endvidere indeholder direktiverne en række valgmuligheder og undtagelsesmuligheder især for mindre virksomheder, som det er frivilligt for medlemsstaterne at gennemføre.

Medlemsstaterne kan således inden for direktiverne rammer fastsætte forskellige krav til regnskabsaflæggelsen, afhængig af virksomhedens størrelse og med udgangspunkt i regnskabsbrugernes forskellige behov.

Store virksomheder er ofte kendetegnet ved, at virksomhedernes regnskabsbrugere omfatter en bred kreds af investorer, kreditorer og medarbejdere m.v. med forskellige informations- og oplysningsbehov, ligesom der ofte er en bredere ejerkreds. Sådanne virksomheder har endvidere relativ større samfundsøkonomisk betydning og nyder således ofte en større offentlig bevågenhed end små virksomheder. For store virksomheder er der derfor typisk et større behov for mere detaljerede regnskabskrav. Større virksomheder har også flere ressourcer til at håndtere de administrative krav, der stilles i regnskabslovgivningen.

Dette gælder ikke i samme omfang for den lille håndværker- eller iværksættervirksomhed, hvor de administrative byrder forbundet med regnskabskravene kan være en væsentlig barriere for virksomhedens drift og udvikling. Samtidig omfatter små virksomheders regnskabsbrugere typisk blot en begrænset kreds såsom virksomhedens bankforbindelse og leverandører, ligesom ejerkredsen er meget begrænset. Kreditorers og forretningsforbindelsers vurdering af mindre virksomheder beror i disse tilfælde ikke så meget på det offentliggjorte regnskab, men i højere grad på direkte kendskab til den enkelte virksomhed, tilliden til dens ejere og ledelse samt andre forhold i øvrigt. Her er der derfor ikke af hensyn til regnskabsbrugernes samme behov for detaljerede regnskabskrav som for større virksomheder.

Den internationale udvikling har siden vedtagelsen af årsregnskabsloven i 2001 endvidere bevæget sig hen imod større forskelle i kravene til små og store virksomheder med skærpede regnskabskrav for store virksomheder til følge. Der er således internationalt opmærksomhed på, at der bør sondres mere mellem de forskellige virksomhedskategorier. Karakteristisk for udviklingen er, at der er fokus på, at de store virksomheder, herunder særligt børsnoterede selskaber, bør opfylde særligt detaljerede regler. Hvad angår andre virksomheder, skal der tages hensyn både til deres organisationsform og størrelse. Små virksomheder bør således have mere fleksible rammer.

Hidtil har man i Danmark kun i begrænset omfang udnyttet 4. direktivs undtagelsesmuligheder i årsregnskabsloven. Navnlig små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, men i et vist omfang også mellemstore og store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, er således i vid udstrækning blevet pålagt at følge flere og mere detaljerede krav i årsregnskabsloven end nødvendigt efter direktivet. Ved at stille flere krav til regnskabsaflæggelsen end krævet efter EU-reglerne risikerer man at pålægge danske virksomheder en ekstra administrativ byrde, som ikke findes i de lande, vi konkurrerer med. Endvidere forpligtes danske virksomheder til at offentliggøre regnskabsmæssige oplysninger om økonomiske forhold, mens de tilsvarende oplysninger om virksomhedernes udenlandske konkurrenter ikke nødvendigvis er tilgængelige. Dette kan skade danske virksomheders konkurrenceevne.

Omkring 146.000 virksomheder har pligt til at aflægge årsrapport (årsregnskab m.v.) efter årsregnskabsloven. Heraf udgør langt de fleste aktie- og anpartsselskaber. Af de 146.000 virksomheder udgør små selskaber omfattet af regnskabsklasse B omkring 95 pct. De foreslåede ændringer indebærer en reduktion i de administrative byrder, som det offentlige pålægger disse selskaber, på ca. 841 mio. kr. Den enkelte virksomheds faktiske besparelse afhænger af, i hvilket omfang den enkelte virksomhed vælger at udnytte de lettelsesmuligheder, og dermed den øgede fleksibilitet, lovforslaget giver. Forslagene er nærmere omtalt i afsnit 2.1. nedenfor.

Endvidere indeholder lovforslaget nogle ændringer i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer (revisorloven), idet bl.a. kravet om udarbejdelse af en revisionsprotokol foreslås lettet som en konsekvens af forslaget om reduktion af revisionspligten i årsregnskabsloven. Dette er omtalt i afsnit 2.1.2.2. nedenfor.

Derudover indeholder lovforslaget nogle forslag til ændringer i bogføringsloven. Blandt andet gøres kravene til opbevaring af regnskabsmateriale og udarbejdelse af systembeskrivelser mere fleksible. Forslagene indebærer en reduktion af de administrative byrder på i alt ca. 5 mio. kr. Disse forslag er omtalt i afsnit 2.2. nedenfor.

Lovforslaget er en del af en samlet pakke om forenkling, modernisering og administrative lettelser inden for den generelle selskabs- og regnskabslovgivning. Pakken omfatter tillige det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af aktieselskabsloven, anpartsselskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde, lov om det